

[...]

27.212/II/PF

[...]

Betreft: klacht tegen de Vlaamse Milieumaatschappij.
Nederlandstalig aanslagbiljet aan een Franstalige
inwoner van Voeren.

Mijnheer de Minister,

Op 1 maart 1996 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die op 9 november 1995 door een Franstalige inwoner van Voeren werd ingediend omdat hij van de "Vlaamse Milieumaatschappij" te Erembodegem, in een envelop met Nederlandstalig briefhoofd, een eveneens Nederlandstalig aanslagbiljet had ontvangen betreffende de milieuheffing ter bescherming van de oppervlaktewateren, voor het aanslagjaar 1995. Alleen de straatnaam en de afkorting "FSMARTI" werden in het Frans vermeld.

Per brief van 11 december 1995 heb ik u gevraagd of de klager als Franstalige bij de voornoemde dienst stond aangeschreven en, zo ja, waarom hij dan Nederlandstalige documenten had ontvangen.

Op 16 januari 1996 hebt u laten weten dat de VMM werd verzocht de inlichtingen rechtstreeks aan de VCT te verstrekken.

Per brief van 31 januari 1996 heeft de Vlaamse Milieumaatschappij meegedeeld dat dhr. [...] op datum van 3 november 1995 als gevolg van het feit dat de Vlaamse Milieumaatschappij niet op de hoogte was van zijn taalaanhorigheid, een aanslag voor milieuheffing 1995 ontvangen had in het Nederlands. Op 16 november 1995 heeft betrokkene zijn taalaanhorigheid aan de Vlaamse Milieumaatschappij bekendgemaakt en op 30 november 1995 werd hem dienvolgens een Franstalig aanslagbiljet overgemaakt.

2.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT zijn aanslagbiljetten betrekkingen tussen een openbare dienst en een particulier.

De gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heeft in haar artikel 35 betrekking op de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkring het hele gewest of de hele gemeenschap bestrijkt. Artikel 36, § 2, van die wet bepaalt dat met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit

hun ambtsgebied, op de voornoemde diensten de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Artikel 12, 3e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt dat, in de taalgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De voornoemde diensten moeten zich inspannen om de taalaanhoorigheid van particulieren uit gemeenten met een speciale taalregeling te achterhalen.

Indien die taalaanhoorigheid niet bekend is, geldt het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de particulier de taal gebruikt van het gebied waar hij woont - in casu het Nederlands.

Dit vermoeden wordt evenwel opgeheven door het feit dat het aanslagbiljet het adres van de klager (rue de la Gare - FS MARTI") in het Frans vermeldt. Wat bewijst dat zijn Franse taalaanhoorigheid de dienst welbekend was.

Aangezien de klager op 30 november 1995 een Franstalig hef-fingsbericht heeft ontvangen, is de VCT van oordeel dat de klacht ontvankelijk is en gegrond, maar thans achterhaald.

Dit advies wordt meegedeeld aan de heer Johan VANDE LANOTTE, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, aan de heer directeur-generaal van de "Vlaamse Milieumaatschappij" en aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]